

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket
és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Kisdedóvó.

Az újabb társadalmi mozzanatok folytán a gyermeknevelés s taníttatás mindnagyobb tért hódít a világban.

E nevelésnek a gyermek zsengekorában kell kezdődni. Így fogták fel — s helyesen fogták fel — azok, kik elsőek voltak a kisdedóvó-rendszer létesítése, fejlesztése, s tökélyesítése körül.

Hazánkban még nagyon kezdetleges stádiumban van a kisdedóvás ügye. Óvónőink már volnának, csak hogy óvodáink nincsenek. Hogy hazánkban még mindig nem lépett ki a kisdedóvás kezdetlegességéből, mi sem mutatja eklatánsabban, mint az, hogy — mint mondják — négy ezer képzettségű óvónő van állás nélkül.

Községünkben meg nagyon is siralmas állapotban mozog a kisdedóvás ügye. Se az állam, se a község nem lendít azon, mintha mindkettőnek mostoha lánya volna a kisdedóvás árva ügye.

Egyes lelkes nők magán buzgalma létesít itt óvodát, mi kétségkívül nagy hézagot pótol, de rendszeresített óvoda községünkben mai napig nincs.

Ez ürt, — mely községünkben a kisdedóvás terén tátong — áthidalja most Őrgróf Pallavicini Sándor ur, ki utolérhetetlen jelét adja a község iránti szeretetének azzal, hogy egy, a kor kívánalmainak megfelelő kisdedóvó intézetet állít saját költségén nemcsak, de azt alapítvánnyal dotálja is.

Tünemény számba megy a mai önző világban, hogy valaki oly nemes és önzetlen szívvvel viseltessék más iránt, hogy helyette egy intézetet alapítson, s ezzel az illető válláról egy nagy terhet vegyen le.

Megtette ezt nemes szive sugallatát követve Őrgróf ur — régi Mece-násunk.

Ekkora jótétemény láttára felbuzdul az emberi szív, könnyűt ont a szem, s ezrek imádsága száll a Magas-

ságbeli trón zsámolyához, hogy: Ő Excellentiáját Őrgróf Pallavicini Sándor urat még sok ezrek boldogítására a legkésőbb sirig, a legvirulóbb egyészségben tartsa meg, nemes lelkű főuri neje, s családjával egyetemben.

Referens.

Közgyűlés. E hó 7-én közgyűlést tartott képviselő testületünk.

Alig öt tárgy volt szőnyegen. A tárgyak koronája azonban az óvoda-ügy volt, mely a rendes tárgysorozat előtt került szőnyegre.

Elnöklő bíró megnyitván az ülést, Koncz Lajos jegyző emelkedett fel szólásra, s felhívta a képviselőtestület figyelmét a tárgysorozat kinyomatása után, de még kellő időben beérkezett óvoda ügyre.

Lelekesen csatlakozott a képviselőtestület a jegyző ur javaslatához, s az óvoda ügyét kívánta a rendes tárgysorozat előtt szőnyegre hozatni.

A gyűlésen jelen volt nagyságos Novák József urad. inspektor, jelenben országgyűlési képviselőnk Őrgróf Pallavicini Sándor ur képviselőtében, s Ivánkóvics János uradalmi főszámvevő.

Novák József ur írásban nyújtotta be az alapító Őrgróf ur szándékát, mit Koncz Lajos olvasott fel.

A leirat elmondja, hogy Őrgróf ur ő Excellentiája tekintettel arra, hogy Mindszent községe a feledhetlen emlékű fia halála alkalmából felmerült ama mély gyászban, mely a főuri szülőket oly mélyen sújtotta, annyi részvétellel osztozott, hogy balsamként hatott sebzett sziveikre, az által kívánja emlékezetessé tenni elhunyt fia emlékét, hogy egy óvodát állít Mindszentnek, mely a „Károly Őrgróf óvoda“ nevet viselné, s annak fentartására értékpapirban az országos földhitelezésnél 40,000 koronát deponál, s ez összeg 5 perzentje szolgálna az óvoda mindenkori fentartására.

A közgyűlés nagy lelkesedéssel fogadta a szíves ajánlatot, s egy szűkebb körű bizottságot küldött ki a célból, hogy e bizottság az Őrgróf ur képviselőjével az alapító levelet szerkesztesse meg.

A bizottság tagjai lettek: Tóth Mihály bíró, Koncz Lajos jegyző, Keller Lajos, Wimmer Károly és Vörös Sándor községi képviselők.

Egyben benyújtotta rajzban Novák ur az épület tervrajzait, mik Vigh Gyula urad. mérnök ur munkái.

Az óvoda az „Ujvilág“ kerthelyiségébe van tervezve, még pedig az elejére, hol ma a mézarszék is áll.

A lelkesedéssel fogadott ajánlat után elhatározta a képviselő, hogy Őrgróf ur ő Excellentiáját küldöttségileg keresi fel, s köszönetet szavaz a jótéteményért.

A katonai életpálya.

II.

Általános a panaszunk, hogy sok a tanult ember, a tudományos pályák túltömvék szakemberekkel; s mégis a tanulói pályára szánt ifjainknak elenyésző kis százaléka választja csak pályául a katonai állást.

Ily viszonyok közt aztán éppen nem csodálkozhatunk, hogy a legszerényebb ellátású hivatalocskára is százsámra jelentkeznek a pályázók. Mindenki a polgári társadalomtól várja existenciájának biztosítását.

Még maguk a tényleges szolgálatban levő magyarjku tiszték is sűrűen reszignálják tisztí bojtjukat, s lemondva rangjukról a társadalom amugy is tulterhelt keblére hajtják fejeiket, s tőle várják megélhetésük kielégítését.

Ha pedig a szabadságolt állományi tiszteket vesszük, kik már a legújabb rendszer alatt nyerték tisztí rangjukat, ezek némelyikének eljárása is különös, mert hány van ezek soraiban, kik talentumuknál fogva kitünő szolgálatot tennének a katonai statusban, s ezáltal a hazában s hazának? hányat ismerünk e szabadságolt állományu tiszték soraiban, kik két koronáért nyugdíjaskodnak? holott nem nagy nehézségükbe kerülne keresztül vinni, hogy ne csak a czimet viseljék, hanem mint tényleges szolgálatu tiszték rangfokozatuknak jövedelmét is élvezzék.

Bizonyára jobb szolgálatot tennének ilyenek a közügynek, ha a katonaságnál érvényesítenék tehetségeiket, mert nem csak az lenne ebből a nyereség, hogy egy katonai állást magyar ember töltene be, hanem polgári állásukat is — melyet katonai rangjuk mellett lekötve tartanak — oly egyének nyerhetnék el, kiknek meg van ugyan kvalifikációjuk ahhoz, hogy a társadalomban egy érdeket betöltsenek, de álláshoz nem juthatván a legnagyobb nélkülözésben tengetik életüket.

Hogy pedig ifjaink nem olyan nagy számban vállalkoznak a katonai pályára, mint azt elvárhatnók, abban igen nagy részük van — mint fentebb is említünk — a családnak. Ugyanis a legtöbbet nyom a mérlegen a család akkor, midőn az ifju azon

kérdés előtt áll: katonai vagy polgári pályán alapítsa-e meg a jövőjét?

S mi természetesebb, mint az, hogy a katonai pálya iránt elfogult levén a család, csupa rémképekkel rettenté vissza a legjobb szándéku ifjút is a katonai pályától, s így leszámítva a leszámítandókat, katonai pályára csak akkor lép a legtöbb ifju, ha a kilátásba helyezett protekció az érem fényoldalát látatja csak vele; katonává lesz talán a saját, vagy szüleinek desperációja folytán; vagy mert hagyományos szokás, hogy a család egyet katonának destináljon.

Csak hogy ily lépések nem közelitene az életcél felé, ez nem hivatás. Minden pályához, tehát a katonaihoz is, az ifjuság részéről előszeretettel szükségeltetik, mely előszeretettel annál ekklatánsabban nyilatkozik, minél nagyobb számban törnek ugyanazon pályára.

Ily előszeretettel aztán utat tör magának a ridegnek nézett katonai pályán is, s nem lesz ok attól félni, hogy oly érdeket is idegen ajku tölt be, melynek pedig betöltésére első rendben a magyar ember van hivatva.

Azon véleményt, melyet fentebb az intelligenciához tartozó ifjuságról a katonai pályát illetőleg kockáztattunk, ki kell terjesztenünk a köznépfiaira is, ezeknél éppen úgy megtaláljuk a katonai pálya iránti ellen-szenvet, sőt talán nagyobb mértékben, mint amazoknál.

Valamikor összehasonlíthatlanul több volt a lényeges hadkötelezettség ideje, nyolcz évet kényszerült a magyar fiu idegen országban eltölteni, több szenvedésnek, bajnak volt kitéve, mint most; sulyosabb volt a fegyelem; a katonai törvényeknek egész más büntetés-nemmel szereztek érvényt, mint most, mely büntetés gyakran brutalitásba csapott át; ma három év a tényleges szolgálati idő, melyet ifjaink nem külföldön, hanem többnyire meggyéjük, vagy a szomszéd megye területén

töltene el, honnét sűrű egymásutánban haza látogatnak, egyhőbb a fegyelem, humánusabb a bánásmód, miben részesülnek; s még is azt tapasztaljuk, hogy most kevésbé vállalkoznak ifjaink a hadkötelezettségi idejük kiáltával a további szolgálatra, mint hajdan, daczára, hogy most sokkal nehezebb a megélhetés, mint hajdan.

(Folytatása következik.)

Vegyések.

— Személyi hírek. Novák József országgyűlési képviselő és Dr. Csató Zsigmond alispán a mai napon Mindszentre érkeznek, hogy részt vegyenek a „Polgári Kör“ társas vacsoráján. Értesülésünk szerint Szentestől, Szegvárról és a járás többi községéből nagy számban érkeznek vendégek a kör ünnepélyére, melyen országgyűlési képviselőnk találkoztat ad választóinak és ismerőseinek.

— Elutazás. Örgrof Pallavicini Sándor ur s főuri neje e hó 5-én Pusztaszerről tartózkodási helyükre, Jamnitzba utaztak. Még e hóban visszatérnek körünkbe, mert az örgrofi vadászat e hó 25. és következő napjaira van tervezve.

— Képviselőnk. Mint említünk, Novák József országos képviselőnk, — ki tagja a mindszenti képviselő testületnek is, — az örgrof képviselőtében részt vett a 7-iki közgyűlésen. Ez alkalomból Vigh Gyula urad. mérnök ur ebédet adott, melyen a helybeliek közül többen vettek részt orsz. képviselőnk társaságában. Novák József képviselő ur ebéd után társával, Ivánkovics Imre számvevő urral székhelyére, Sándorfalvára utazott.

— Ünnepe. A mindszenti „Polgári Kör“, — mint ez már köztudomásu, — ma tartja meg közgyűlését. A rendkívüli köz-

gyűlést a „Polgári Kör“ összes helyiségeiben rendezendő társas-vacsora és táncmulatság követi, melyre ugy helyből, mint a vidékiek közül számosan jelentkeztek. Az ünnepi mulatság iránt általában oly élénk érdeklődés nyilvánul, hogy annak fényes sikere teljesen biztosítva van. E helyütt felhívjuk a mulatságon részt venni kívánókat, hogy helyeiknek fönntartása érdekében az aláírási ívet Bertók János vendéglősnél legkésőbb a délelőtti folyamán láttatmozzák, hogy ellátásukról kellő módon gondoskodni lehessen.

— Esküvő. Mihály János lakostársunk szép és kedves leányát, Juliska kisasszonyt, folyó hó 16-án vezeti oltárhoz a mindszenti rom. kath. templomban Kókai Varga Imre Vásárhelyről. Sok szerencsét!

— Tűz. Folyó hó 5-én az éjjeli órákban Bozó Boldizsár tanyai lakos háza ismeretlen okból kigyult és leégett. Ez alkalommal egy visszás állapotra óhajtunk rámutatni. Ugyanis a tanyáról 2 lóval futtattak be a tüzi fecskendőért, s midőn a község házán becsengettek, a fecskendőt nem adták ki, hanem a tüzoltóhoz utasítottak, ki egyedül rendelkezik a fecskendővel. De hát mire a tanyai polgár a tüzoltó lakását felkeresi, azt felkölti, s tőle a fecskendőért esedezik, akár üresen is visszatérhet, mert akkorra már a vész, — bármily nagy is az, — megszűnik.

— Tamadás. Az őszi időszakban községünkön keresztül „nyargaló“ káposztás kocsik ellen nem szűnik a panasz. Ezek az atyafiak évek sora óta teszik már próbára a hatóság türelmét. A mult hétfőn az esti órákban ismét bravuroskodtak. Ugyanis a kornál oly erőszakoskodást vittek véghez, melyért alaposan a körmükre koppintanak. — Kovalik József polgártársunk kocsival szintén a Tisza túloldalára tartott, s boszankodva tapasztalta, hogy a káposztások, nem tartva be a sorrendet, előtte szállnak be a kornba.

TÁRCZA.

— A „Mindszenti Lap“ eredeti tárczája. —

MARGIT.

Margit 16 éves lett. Most ülték meg születésnapját. Nagy szó ez! Mikor a kislányból serdülő leány lesz. Megkapja ilyenkor az annyiszor óhajtott fél hosszú ruhát. Tehát úgy nézzenek rá, ahogy ilyen kisasszonykára illik.

Jött a sok ajándék: Arany nyakláncz a papától, gyűrű a mamától, a testvérektől más egyébb; na meg attól a — hogy is hívják? — Jóskától egy — szív, bizony egy nagy — mézeskalácsos szív.

A gyűrűt, lánczot magára vette, a sok cukorkát, tortát lassan-lassan mind megette; csak azt a szívet, — dehogy volna ily kegyetlen, dehogy ette volna meg. Félre tette sok csemetéi közzé. Meg is nézegette napról-napra; ott van-e még a helyén? Nézte-nézte, örömmel, áhitattal. Jaj, csak ezt ne bántsa senki.

Megtanulta idősebb testvéreitől, hogy az ilyen ajándékot becsben szokták tartani sokáig, jó sokáig. Megjegyezte ezt magának nagyon jól; pedig 2—3 év előtt, mikor még itthon voltak nővérei, milyen apró leány volt. Most már nagygyá vált ő is; és ő is olyan szép akart lenni, mint Olga és Etelka, kik most már asszonyok.

Ha megjelentek valami bálon, mulatságon, minden szem feléjük fordult. A sok kéző közül kiválasztották a legcsinosabb, legderekabb két ifjút, ezeknek váltak nejeikké. Margit is így fog tenni... Uram bo-

csáss! No már mit is mondok? A kis Margit? No még ilyesmit.

Margit egy derék, jó módu iparos családnak szorgalmas jó gyermeke. Most járta ki az iskolát. Jól tanult. Tud is rémitő sokat.

Gyakran láttam, mint czipelte lihegve azt a könyvekkel jól megrakott táskát; néha még egy rajztábla is verdeste az oldalát. Talán azért volt, hogy a szomszédék Jóskája megszokta várni az iskola tájékán és a nagy teherrel megosztzkodott vele hiven. Meg is csipkedték társnői a kis gavallér miatt.

— Tudja mit, Jóska? Jobb lesz, ha magam viszem a táskát. Ne jöjjön el értem! Jóska bizony ezért csak eljárógatott az iskola felé.

De most már ennek vége; Margit elvégezte az iskolát, Jóska meg hivatalt kapott egy nagy gyárban...

No, de szöjjük tovább a kis elbeszélést.

Margit otthon maradt. A szigoru mama bevezeti otthon a háztartás nagy tudományába. Jut azért idő az olvasásra, zongorajáték, ének és más szórakozásra.

Jóskából ezalatt önkéntes lett. Huj! De megjíedt tőle Margitka, mikor először jelent meg sarkantyusan, rémitő hosszú karddal házukban. Milyen szép, milyen derék katona is lett belőle; csak most vették észre, hogy bajusza is van már; ugy kunkorodik az fölfelé, mintha valakit fölakarna nyársolni vele.

Jóska jó zongorázó volt. Ennek tulajdonítsák — kérem ha gyakrabban jelent meg Margitkák házában. Hisz olyan szivesen hallgatták játékát; no meg aztán ki szokta

volt segíteni a kis Margitot nehezebb feladatánál.

Játszottak egyenként és kettesben is négy kezet és az avatott zongorázó — milyen különös — ilyenkor el-el téved egy akkordal; oda jut egyik keze, ahol Margit veri éppen a billentyűt.

Jóska egészen megszokta már azt, hogy szabad estéit a kedves és szívélyes családnál töltse el. Volt ilyenkor mindig zene, ének, még néha egy kis rögtönzött táncz is.

Igy multak hetek, hónapok, kellemes szórakozások közt.

Megint születésnapot ülték; ismét jött a sok ajándék, közte Jóska nagy cukros szíve, melyből mintha az M. és J. betűt olvasnám le.

Margit 17 éves lett; és most már ő is egész hosszú ruhát kapott.

A kis Margitból szép nagy lány vált. Most már igazán egészen rája ütött szép két nénjére. De Margit nemcsak szép, de jó és okos lányka lett.

Nézd csak meg, ha a háztartásban sürgölődik. Milyen szép, milyen kedves ilyenkor. Ha kipirult arczzal a konyhában szorgoskodik, ha kisebb testvérkéjének ruháját szabja, ha zongorázik, énekel: egyaránt bájos kis házikisasszonyka ő minden foglalkozásánál.

Büszke is szörnyen a mamája rája. El is dicséri őt a szomszédoknak, akárhányszor alkalma nyílik rája. El is viszi örömtelten az ő kedves leányát, ha sétálni jár, ha vizitbe megy. Jóska is örömmel nézi a viruló leányt, a volt játszó pajtást, nem is sajnálja, hogy iskolás lány korában hóban, fagyban

De midőn már látta, hogy azok teljesen megtöltik a kompot, s ő, — daczára annak, hogy kocsiájával jól elől állt, — kimarad, felszólt, s nem engedte háttérbe szorítását. Ennek azonban majd megitta az árát, mert a káposztások ki bicskával, ki vasvillával támadtak neki, s ha el nem menekül, talán végzetes következménye is lesz felszólalásának. Kovalik az esetet azonnal bejelentette a csendőrségnél, honnan 4 csendőr azonnal a színhelyre sietett s három embert letartóztattak, kik ellen az eljárás megindított.

— Tömörkényi hír. Tudvalevő, hogy a tömörkényi templom el van zárva a közhasználat elől, mert ledőléssel fenyeget. Arról értesítenek most bennünket, hogy az előjáróság a tanácsstermet rendezte be ideiglenes templomul. Lám! a tömörkényi lakosság annak idejében haragudott, hogy az építmester oly nagy közházat „szabott“ számukra, s ime most sült ki, hogy jól „szabott“ az építész, mert soha se tudja az ember, hogy a nagy épület mikor lesz jó.

— A hajójárat beszüntetése. A magyar folyam és tengerhajózási részvénytársaság igazgatósága közhírré teszi, hogy a tisztai rendes hajójáratokat Csongrád és Szolnok, valamint Csongrád és Szeged között az előrehaladott időnyre való tekintettel a következő módon szünteti meg: Utolsó fel és lemenet Csongrád és Szeged között november 9-én, Csongrád és Szolnok között november 10-én. A fent említett megszüntetett hajójáratok vonalain fekvő állomások személy- és áruforgalma tehát az említett napokban megszűnik, a tömegáruforgalmat azonban ez intézkedés nem érinti.

— Családi dráma Tápén. Tápé községben megrendítő eset történt a napokban. Kószó János tápéi gazda nagytermészetű ember. Jómódban, de békétlenségben élt a családjával. A felesége: Szabó Klára jó

czipelte utána azt a csunya nagy táskát.

Jóska hacsak szerét tehetné, a családdal tartott sétákon, kiránduláson.

Megszokták őt már, hisz ott lakott szomszédságukban.

De különben is Jóska intelligens, művelt fiu volt, tőle csak jót tanulhatott Margitka.

Bekövetkezett ismét a tél hosszú unalmas estéivel.

Nagy dolog van készülöben Margiték házában. Mi is lehetne más, mint hogy Margitot elviszik a bálba — igen kérem — egy igazi nagy bálba.

Végig tanulmányozták Margiték is az összes divatlapokat. Egyszerű, de szép rózsaszínű selyemruhát kap Margit. Hogy fog ez illeni még rózsásabb arcához.

Megérkezett a nagy nap, illetve est.

Szívszorongva lépett Margit a nagy, fényesen kivilágított terembe. Hogy félt, hogy remegett. Ugyan mi is fog ma történni?

Ezer szerencse, hogy Jóska is eljött a bálba. Ő már tájékozottabb ily alkalmakkor. No de mi nevetés? Nem is másért jött el, csakhogy szépen elmagyarázza, hogy hol ülnek a bálányák, hogy fogadják a notabilitásokat és így tovább.

Megindult a mulatság. Alig helyezkedett el Margit, már is akadt tánczosa.

No de mi természetesebb, minthogy az a kedves, örökké udvarias szomszédos ifju fűszeres foglalatoskodjék a szép kis szomszédnővel, hisz tulajdonképen ő volt az, ki a kereskedők bálján való megjelenésre ösztökölte őket.

Be is mutatta egy sereg jó barátinak. Margit alig ülhetett a helyén, a legkisebb

asszony volt, nem is ő, hanem az első házasságból származott legényfia volt a zenebona oka. Kószó ha hazajött és az asztalnál látta mostohafiát, felforrt a vére. Jóízűt se tudott enni, ha rá tekintett.

A napokban egy este éhen tért háza a gazda. Szó nélkül vacsorázott, de alig kóstolt a borba, kifőrt belőle a gyűlölet mostoha fia iránt és rákiáltott:

— Mondtam, hogy pusztulj a szemem elől.

A fiú egy darabig hallgatott. De Kószó minél többet ivott, annál durvább lett, úgy, hogy mostoha fiának is fogyni kezdett a türelme.

— Végére is — szót a fiu — nem a kendében, hanem az anyám házában lakom.

Kószó János erre vad ordítással rohant a fiúra és agyba föbe verte.

Köszöné, a fiu anyja, tördelte a kezét.

— Miért bántja kend a szülőtetemet? Azért, hogy él?

Kószó csaknem örfjöngeni kezdett mikor újból tapasztalta, hogy a felesége jobban szereti az első házasságból született fiút, mint őtet. Kést rántott elő és avval akarta leszurni a fiút. A kétségbeesett anya erre a saját testével védte meg gyermekét. Odaállt a férje és a fia közé. A felbőszült ember, aki már fölemelte a karját, lecsapott a késsel és a szurás nem a mostoha fiát, hanem a tulajdon feleségét, a fiú édesanyját érte. Kószóné sikoltva rogyott össze. A kés mélyen belefúródott az oldalába és sebestülése életveszélyes. Az esetről azonnal jelentést tettek a csendőrségnek, mely Kószót, akiről tudják, hogy régtől gyűlöli mostohafiát — letartóztatta.

— Feloldott sertészárlat. Vásárhely város határa — az ott mutatkozott sertés betegségek folytán hatósági zár alatt volt. A veszedelem most már megszűnt és — mint

szabadidejét is lefoglalta a fiatal kereskedő, ki nemcsak üzletében, de a bál teremben is megállta helyét.

És Jóska? Nő hát Jóska ugylátszik láb-görcsöt kapott, nem is tánczolt semmit. Meg is kérdezték többször okát, de ő rossz kedvvel mindig kitérőleg válaszolt. Végre a szünet alatt hozzáírközhetett Magithoz. Ekkor el is fogta őt és megmutatandó neki a mindenféle látnivalókat, körülvezette.

— Ott van a délszaki növényekből kertté alakított kis mellékcsarnok. Nem pihenné ki magát?

Ugy is történt, az ifjak leültek, és mintha bünt követik volna el, szótlanul ültek egymás mellett: „Margit, édes Margit! miért tánczol annyit avval az örökké hajladozó fűszeressel?“

Kitört a keserűség a fiatal ember kebléből, Margit meglepetve nézte-nézte, aztán csitítgatta.

Mit is beszéltek olyan sokáig, olyan elmerülve? . . .

Nem tudom, de Jóska jókedvűen boldogan távozott Margitékkal a bálteremből.

Nagy ünnep készül ismét Margit szülei házában.

Ismét születés napot ülnek. Szebbet, fényesebbet, mint az előbbieket. Ismét sok ajándékot kapott Margit és közte — no és közte — volt Jóska nagy — mézeskalácsos, dehogyan — most már igazi, élő, Margitért dobogó szive.

Margit ma 18 éves és . . . Jóska jegyese lett.

Békesy József.

előjáróságunkat is hivatalosan értesítik — az ottani hatóság most a zárlatot feloldotta.

— Gyilkosság Csanyon. Csany községből egy bűntény hírének küldték a szegedi kir. ügyészséghez. Csany és Tömörkény közt ugyan s f. hó 4 én viradóra, a mező tarlóján halva találták Magony József tömörkényi lakost. A vizsgálat csakhamar tisztába jött vele, hogy Magony nem természetes uton mult ki. Kezén és fején mély szurások, teste több részén pedig olyan ütések voltak, miket csak valami súlyos tárgygal mérhettek rá. Mellette hevert a pénzes erszénye szétszagatva üresen. Magonyt vasárnap este még látták a tömörkényi nagykorcsmában. Mikor kifizette az általa fogyasztott italt, még csak néhány krajcár maradt nála. A korcsmában még egy züllött alak nézett sötéten az üres falakra. Minden jel szerint azért a néhány krajcárért kellett Magonynak elpusztulni. Nem is sejtik, miként került a meggyilkolt a mezőre, ahol agyon verték, összeszurkálták. Mikor távozott, még jókedvűen szolt rá a korcsmárosra „Elég volt a vasárnapi diskurálásból. Sietek háza, mert megszid az asszony.“ De Magony né nem látta többé az urát. Csak hétfőn reggel hallott róla, mikor a holt hírével riasztották fel. A szerencsétlen asszony nem is sejtik, ki gyilkolhatta meg az urát, akivel hét hold földcskéküknek a jövedelméből békességben maguk közt és békében a község minden lakosával éltek.

— Hemopatia (Vérgyógyítás). E helyen már több ízben lett ezen új gyógymódra utalva, mely valóban kiválóan értékes, mondhatni ma a legbiztosabb és legjobb gyógy mód. Nincs az a gyógyfürdő, nem létezik az a gyógykezelés, mely oly tökéletes és tartós gyógyulásokat képes volna produkálni, mint ezen egyszerű, kellemes és semmi mulasztással egybekötött új gyógymód. Ezen új gyógymód nagy képzettségű és geniális feltalálója Dr. Kovács J. fővárosi orvos, kinek Budapest V., Váci-körút 18 sz. alatt egy e célnak szolgáló rendelőintézete van, hol naponta betegeket fogad. Tizennégy évi tapasztalat mutatja, hogy az őszi kurák a legszebb sikerrel alkalmaztatnak köszvény asthma, szív-, tüdő-, gyomor- és bélbajoknál, idegbetegségeknél — különösen neurasthenia hysteria, agybántalmaknál — és makacs bőrbajoknál. Ezen betegségekben szenvedők el ne mulasztják e hirneves szaktudóshoz segítségért folyamodni, a ki levélbeli megkeresésre szívesen válaszol és betegeket meghívásra a vidéken is meglátogat.

— „Érmelléki első szőlőoltvány-telep“ Nagy-Kágya, hirdetését a tisztelt czimű olvasóközönség szíves figyelmébe ajánljuk.

Nyilt-tér.

(E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő.)

A Fonciere Pesti Biztosító-Intézet
t. kerületi ügynökségének

Mindszent.

Az ön közbenjárása mellett a Fonciere Pesti Biztosító Intézetnél f. évi május hóban átalány tüzbiztosítást kötöttem.

Folyó évi szeptember hó 27-én tanya-épülem leégett, s daczára, hogy még az első évi tüzdíjat sem fizettem meg, a tek. Igazgatóság káromat a lehető leggyorsabban és legméltányosabban rendezte, a mennyiben az 500 korona érték erejéig biztosított épülem tetőzetéért részemre 441 kor. 89 fillért mult hóban már ki is fizetett.

Midőn önnek szíves közbenjárásáért, a tekintetes Igazgatóságnak pedig a correct eljárásért köszönetemet nyilvánítom, kötelességemnek tartom biztosítások kötésére a Foncière Pesti Biztosító-Intézetet minden gazdatársamnak a legmelegebben ajánlani.

Mindszent, 1901. október hó 30-án.

Tisztelettel
BOZÓ KÁROLY
kurczarédi bérlő.

Biztosítani lehet tüz, jég és baleset ellen, valamint az ember életére a legjutányosabb díjtételek mellett Elek Ignác a Foncière Pesti Biztosító-Intézet kerületi ügynökénél Mindszenten.

Irodalom.

A Magyar Hirlap tizenegy esztendő óta folyvást jobban és jobban összeforr a nagy magyar közönséggel.

Állandóan képviseli a közönség minden nemes érdekét, s így eszményi célokat szolgál, egyforma hűséggel, változhatatlan kitartással.

Pártérdekhez kötve nincsen a „Magyar Hirlap.“ Minden sorában teljesen független. Bajnoka az igazságnak, bárki részén van is az igazság.

A „Magyar Hirlap“ politikája mindenekelőtt tösgyökeres magyar s ezzel kapcsolatban szabadelvű a szó legtisztább értelmében. Továbbá demokrata is, ahogy a jogegyenlőség harcához illik.

A mai magyar irodalomnak büszkeségei azok, akikből a „Magyar Hirlap“ gárdája áll. Mindenre, a mi napilap keretében állandó munkakör: kiváló szakemberek adják a „Magyar Hirlap“-nak java szellemi erejüket.

Tárczarovata magas irodalmi színvonalon van. Közleményeiben az erkölcs védelme s az igazság egyképen vezérli. Értesítései mindig a leggyorsabbak s mindig megbízhatók.

A „Magyar Hirlap“ kedvezményei, amikkel előfizetőinek szolgál, páratlanok, jelentékenyek, becsesek.

Karácsonyi ajándékkul egész kis könyvtárral lepi meg állandó közönségét még pedig teljesen díjtalanul.

Ebben az ingyen könyvtárban legnevesebb hazai írónk s a leghíresebb külföldi írók művei szerepelnek.

Mindenki annyi kötet érdekes regényt kap, ahány hónapig egy évben előfizetője volt a „Magyar Hirlap“-nak.

Az ajándék-könyvek közül már is megkapták az előfizetők mutatványul:

Bársony Istvánnak: A Királytigris és Abonyi Árpádnak: A pavlóni csoda című eredeti pompás új regényeit. Új előfizetőinek ezt a két regényt is megküldi a „Magyar Hirlap“

A többi kedvezmény közül kiemelendő, hogy a „Magyar Hirlap“ előfizetői jóval olcsóbban kapják az „Ország-Világ“ című kitünő illusztrált folyóiratot, mint különben kapnák.

Ugyancsak kedvezményes áron juthatnak az előfizetők a „Képes gyermeklap“-hoz.

A „Magyar Hirlap“ minden előfizetőjének készségesen és díjtalanul felel szerkesztői üzeneteiben, bármily komoly kérdésre.

A „Magyar Hirlap“ előfizetési ára fél-évre tizennégy korona, negyedévre hét korona, egy hónapra két korona negyven fillér.

A kiadóhivatal Budapesten van az V. kerületi Honvéd-utczas 10. szám alatt.

Szerkesztői üzenet.

H. D. Szegvár. Elkésett! Jövő számunkban hozzuk.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással

É l ő k e r i t é s .

Gleditschia csemeték és magvak

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriási tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ara 6 ft.

Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Diócsemeték.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve kéri küldeni, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Igy még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cim:

„Érmeléki első szőlőoltvány-telep“
Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p.
Székelyhid.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tudatni, miszerint saját házamban

oro sh á z i l i s z t r a k t á r t

és

szatócs üzletet

nyitottam.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

teljes tisztelettel

Könnyü János.

Egy

jól írni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában tanoncznak felvétetik.

Van szerencsém a t. közönség szives tudomására hozni, miszerint nyomdám a legmodernebb betűkkel szereltem fel.

Mindennemű nyomtatványokat csinos és tiszta kiállításban jutányos áron és a legrövidebb idő alatt készítek.

Vidéki rendeléseket azonnal készítem és posta fordultával portómentesen küldöm meg.

Midőn ez uton is köszönetet mondok t. megrendelőimnek eddigi becses pártfogásukért, további szives rendelményeiket kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

WEISZ IGNÁCZ
nyomdatulajdonos.